

Kız ve Muhabbet Kuşları



Jane MEADOW

Kız ve Muhabbet Kuşları

Jane MEADOW



Lucy, içeri sıcak güneş ışığı giren büyük bir penceresi olan sıcak bir evde yaşıyordu. Sekiz yaşındaydı; sıcak açık kahverengi teni, omuzlarına düşen dalgalı koyu kahverengi saçları ve küçük bir yan örgüsü vardı. Burnunun üzerinde çiller dans ediyor, yuvarlak kahverengi gözleri merakla parlıyordu. Sarı kısa kollu bir üst, mavi kot tulum ve kırmızı spor ayakkabı giiyordu. Saçında küçük yeşil bir toka örgüsünü tutuyordu.



Lucy'nin odasının bir köşesinde, içinde iki muhabbet kuşu olan uzun bir kafes duruyordu. Pip parlak yeşil, sarı kafalıydı ve kanatlarında siyah dalgalı çizgiler vardı. Sunny ise gökyüzü mavisiydi; yüzü beyaz, göğsündeki tüyler yumuşak ve kabarıktı. Pip'in sol bacağına küçük mavi bir halka, Sunny'nin ise biraz eğri bir kuyruk tüyü vardı. Küçük kuşlardı ama Lucy'nin kalbini neşeyle dolduruyorlardı.



Her sabah Lucy kafesin kapağını açar, Pip ile Sunny'nin odasında uçmasına izin verirdi. Başının yanından vınlayıp geçer, perde çubuğuna konarlardı. "Günaydın, küçük dostlarım!" derdi Lucy. Pip yüksek sesle ve cesurca cıvıldar, Sunny ise sessizce onun arkasından gelirdi. Lucy, Sunny'nin hep Pip'e bir gölge gibi yakın durduğunu fark ederdi. Birbirlerine ne söylediklerini merak ederdi.



Lucy muhabbet kuşlarının mutlu olmasını istiyordu, bu yüzden onlar için eğlenceli şeyler yapmaya karar verdi. Küçük ahşap bir çember buldu ve bir ipin ucuna astı. "Bakın, bir salıncak!" dedi. İlk deneyen Pip oldu. Üstüne atladı ve ileri geri sallanarak sevinçle cıvıladı. Sunny kafesten izledi, sonra kanat çırpıp ona katıldı. Lucy ellerini çırpıtı. "Hoşunuza gitti!" diye sevindi.



Sonra Lucy bir saklanma yeri yaptı. Küçük bir karton kutu alıp içine küçük bir kapı kesti. Kutuyu pencerenin yanındaki rafa koydu. Pip ile Sunny meraklandı. Önce Pip içeri girdi, sonra sarı kafasını dışarı çıkardı. Sunny onu izledi ve kısa süre sonra iki kuş da dışarı bakıp usulca cıvıldıyordu. Lucy güldü. "Kendi küçük eviniz var!" dedi.



Lucy muhabbet kuşlarını her gün izledi. Pip belirli bir şekilde cıvıladıığında Sunny'nin de ona karşılık verdiğini fark etti. Bir sohbet gibi geliyordu. Lucy onları taklit etmeyi denerdi. "Cık cık!" dedi. Pip başını yana eğdi ve daha yüksek sesle cıvıladı. Sunny de yumuşak bir şakımayla katıldı. Lucy gülümsedi. "Konuşuyoruz!" dedi. Onların neşeli cıvıltılarının mutlu oldukları anlamına geldiğini öğrendi.



Bir öğleden sonra Lucy odaya küçük bir ayna getirdi. Muhabbet kuşları kendilerini görebilsin diye aynayı yukarı tuttu. Pip göğsünü kabarttı ve yansımasına cesurca cıvıladı. Sunny Pip'in arkasına saklandı ve onun etrafından baktı. Lucy kıkırdadı. "Bu sadece sensin!" dedi. Aynayı rafa koydu ve kuşlar sırayla kendilerine baktı. Bu yeni oyundan hoşlanmış gibiydiler.



Lucy ayrıca bir yiyecek arama oyuncağı yaptı. Bir kâğıt bardak alıp içine küçük delikler açtı. Sonra içini kuş yemi ve birkaç küçük darı tanesiyle doldurdu. Oyuncağı kafese astı. İlk inceleyen Pip oldu. Delikleri gagaladı ve bir tohum çıkardı. Sunny izledi, sonra o da denedi. Kısa süre sonra iki kuş da meşgul ve mutluydu. "Ödülleri bulmakta iyisiniz!" dedi Lucy.



Lucy muhabbet kuşlarını daha iyi anlamaya başladı. Pip uzun, şakıyan bir şarkı söylediğinde bunun keyfinin yerinde olduğu anlamına geldiğini fark etti. Sunny usulca ve hızlı hızlı cıvıladıığında arkadaşlık istiyordu. Lucy karşılık vermeyi öğrendi. Sunny usulca cıvıladıığında Lucy de ona yumuşakça cıvıladı. "Buradayım," derdi. Kuşlar onu dinliyor gibiydi. Başlarını yana eğer ve karşılık olarak cıvıdardılar.



Bir gün Lucy, Sunny'nin kafesin bir köşesinde sessizce oturduğunu fark etti. Pip çemberde sallanıyordu ama Sunny ona katılmıyordu. Lucy dikkatle izledi. Sunny'nin tüyleri hafifçe kabarmıştı ve yumuşak, hüzünlü bir sesle cıvıldıyordu. Lucy muhabbet kuşlarının sosyal hayvanlar olduğunu hatırladı. Arkadaşlığa ihtiyaçları vardı. "Yalnız mısın, Sunny?" diye usulca sordu.



Lucy ne yapacağını hemen biliyordu. Kafesin kapağını açtı ve Pip'i nazikçe Sunny'nin yanındaki rafa koydu. Pip, Sunny'ye atlayıp neşeli bir selam cıvıladı. Sunny'nin gözleri parladı ve o da karşılık verdi. Sonra Lucy salıncağı yaklaştırıp yanlarına astı. Aynayı ve yiyecek arama oyuncağını da yanlarına koydu. "Artık birlikte yapacak çok şeyiniz var," dedi.



Pip ile Sunny yeni düzeni keşfetmeye başladı. Pip salıncakta sallandı, Sunny raftan izledi. Sonra Sunny uçup ona katıldı. Birlikte cıvıdayıp şarkı söylediler. Lucy yatağına oturup izledi. İçi sıcacık ve mutlu oldu. İletişimin ve ilginin büyük fark yaratabileceğini öğrenmişti. Muhabbet kuşları kendi yollarıyla ona karşılık veriyordu.



O günden sonra Lucy, Pip ile Sunny'nin her gün arkadaşlık yaşamasını sağladı. Onlarla zaman geçirdi, konuştu ve cıvıladı. Yeni oyuncaklar yaptı ve kuşların ilgisini canlı tutmak için sık sık değiştirdi. Muhabbet kuşları Lucy'nin gerçek arkadaşları oldu. Okuldan eve döndüğünde onu neşeli şarkılarla karşılardı. Onların şefkatli arkadaşı olmaktan gurur duyuyordu.



Lucy muhabbet kuşlarının mutlu olmak için arkadaşına ihtiyaç duyan sosyal hayvanlar olduğunu öğrendi. Pip ile Sunny'nin birlikteyken ve Lucy onlarla zaman geçirdiğinde nasıl geliştiğini gördü. İlginin, iletişimin ve arkadaşlığın kuşların ve çocukların birlikte mutlu olmasına yardımcı olduğunu keşfetti. Lucy, iki küçük dostuna bunu sağlayan kişi olabildiği için mutluydu.



Artık her akşam Lucy kafesin yanına oturup Pip ile Sunny'nin iyi geceler şarkılarını dinliyor. O usulca cıvıltıyor, onlar da karşılık veriyor. Bu, onların özel konuşma biçimi. Lucy sadece bakıcıları değil, arkadaşları olduğunu biliyor. Pip ile Sunny de sevildiklerini biliyor.



Lucy'nin odası neşeli cıvıltılar ve şarkılarla dolu. Salıncak, saklanma yeri ve yiyecek arama oyuncağı hep kullanımda. Pip ile Sunny mutlu ve sağlıklı, Lucy de mutlu. Arkadaşlığın ve ilginin harika bir fark yarattığını öğrendi. Ve muhabbet kuşlarının sahip olabileceği en iyi arkadaşlar olduğunu biliyor.